

nytte den. Ja, selv om der findes gode Landevete, vil der dog være mange af Indbyggjerne, som alligevel maa rejse igjennem Hedeegnene ad daarlige og tunge Veie. De Grunde, som i 1849 talte for at stille Kredsenes Folketal i mindre tæt bebyggede Egne lavere end i tæt bebyggede Egne, ere endnu fuldstændig tilfede.

Minestad: Det ærede Medlem, som nu satte sig, gjorde den Bemærkning, at hvis jeg og de, der staa paa samme Side som jeg, virkelig vilde fremme denne Sag, skulde vi begynde paa en hel anden Maade, saa skulde vi slutte os til det Forslag, som gik ud paa en fuldstændig Udførelse af Grundlovens Bud ved en fuldstændig Omlægning af Valgkredsene. Ja, jeg kan dog sige, at det er ikke ubekendt, at netop et saadant Forslag er stillet af os, at der var stillet et Forslag for det Tilfælde, at det Forslag, som vi nærmest maatte anse for den efter Forholdene mest forstændige og praktiske Udførelse af Grundloven til Afhjælpning af de bestaaende Ulemper, ikke kunde gennemføres. Vi havde jo netop fra vor Side udarbejdet et Forslag, der gik ud paa at ville paa en lignende Maade gennemføre Grundlovens Bestemmelse ved en fuldstændig Omlægning af Valgkredsene. Naar det ærede Medlem bemærkede, at man vilde gjøre bedre i at blive i det Spor, som Udvalget i 1874 anslog, nemlig at tage paa Slump et noget større Antal Kredse end det, der efter Folketallet vil være det Antal, som Grundloven har foreskrevet, er jeg af den Mening, at det er det Gæleste, man kan gjøre at tage et større Antal end det, som efter Grundloven skal være det normale Tal, fordi man i saa Fald maa fordele Folketallet imellem disse Kredse saaledes, at man søger at tage Hensyn til den Udvikling af Folkemængden, som man forudsætter vil finde Sted. Men det er jo ikke muligt derved at tage Hensyn til den virkelige Udvikling af Folkemængden, idet man jo nemlig kunde komme til at lægge et større Antal derhen, hvor Udviklingen aldeles ikke fandt Sted, medens man samtidig udsatte sig for paa de Steder, hvor en stærk Udvikling af Folketallet finder Sted, som i Kjøbenhavn, at man inden kort Tid kom til at staa overfor den samme Ubillighed, som man nu staaar overfor. Man har da blot givet Kredsen udenfor Kjøbenhavn det Antal af Repræsentanter, som de have Krav paa, men har ikke imødekomet den virkelige Udvikling, som sker, men kun taget Hensyn til en i Ens egen Hjerne oppunden fantastisk Udvikling og lagt den til Grund. Det er

ogsaa klart, at hvis man vil tage saadanne Tal, som det ærede Medlem vilde have, nemlig 132 eller maaste noget Mere, kunde det have Noget for sig, hvis det ærede Medlem havde den tilstrækkelige Divinationsevne til at se, i hvilke Egne af Landet den store Udvikling af Folkemængden vil finde Sted, og i hvilke ikke. Naar han kunde det, og naar han pro secundo vilde, efter at han saaledes havde brugt sin Divinationsevne, tage Hensyn til det, som hans Divinationsevne sagde, var det en anden Sag, men ingen af Delene tror jeg, at det ærede Medlem vil gjøre. Jeg tror ikke, at det er hans Hensigt at ville søge at gjætte sig til, hvilke Dele af Landet, der især ville faae en saadan Udvikling af Folkemængden, og hvis han kom til det Resultat, som vistnok vilde være det rigtige, nemlig at det er Kjøbenhavn, Kjøbenhavns Amt og de nærmest liggende Amter, tror jeg, at det ærede Medlem der vilde vogte sig for at tage noget Hensyn dertil, saaledes at han gav Kjøbenhavn flere Repræsentanter, end der efter det nuværende aktuelle Folketal vil tilkomme den. Det tror jeg, at det ærede Medlem meget nødig vilde gjøre, og det vilde jo dog være rationelt; thi det har jo vist sig, at Folkemængden i Kjøbenhavn er meget stærkt tiltagende siden den sidste Folketælling. Den noteres nu til 267,000 Indbyggere. Naar det ærede Medlem til Forsvar for at tage et større Antal end det, som svarer til det nuværende Folketal, henviste til Folkethingets Dagsorden af 1874, nu vel, saa er det ganske rigtigt, at det var foreslaet der, men det er ikke sagt, at det var godt, eller at det var blevet vedtaget. Men naar han henviste til, hvad der skete ved Grundlovens Tilblivelse i 1849, er det daaenbart, at han der er paa Bidspor. Man mente nemlig dengang at have sat det Tal, der svarede til 14,000 Indbyggere; det vil det ærede Medlem kunne finde i Grundlovs- og Valglovsforhandlingerne. Det er Noget, som de ærede Medlemmer selv saa tidt have paaberaabt sig, men med Urette; at det var Meningen at sætte, at Tallet skulde være som 1 til 14,000, og klart er det ogsaa. Der var nemlig den 1ste Februar 1845 1,350,000 Mennesker i Kongeriget, og da man gav Grundloven var der efter al Rimelighed over 1,400,000, saa det Argument har ganske vist ikke Noget paa sig.

Naar det ærede Medlem stadig kommer med sin Fremhæven af Valgertallet, som det, hvortil der skal tages et fortrinligt Hensyn, maa jeg vedblivende hævde, at dette er Noget, hvortil Grundloven Intet kjender, som ikke har nogen Hjemmel i Grundloven. Naar man først vil begynde at tage saadanne uden-